

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Poziv na naročbo.

Koncem tega meseca poteče prvo letošnje četrtletje. Ker se odslej našega lista le toliko tiska, kolikor je predplačnikov, in ker bomo vsacemu pošiljanje vstavili, kdor precej ne plača (kajti le tako je mogoče red ohraniti), prosimo vse č. gospode, kateri so bili le do konca marca naročeni, da ob pravem času naročevanje obnové.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta 3 gld. 30 kr.

Za mesec april 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta 4 gld. — kr.

Za mesec april 1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejeman „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Slovenščina v državnem zboru.

Zadnji četrtek v državnem zboru sicer nij bil za nas Slovence slaven dan zmage, a bil je vendar časten dan boja za one narodne pravice, za katere se naš narod poteza uže nad dvajset let in katere prej ali slej doseči hočemo in tudi moramo, zato jih tudi dosegli bomo.

Govorila sta dva naša poslanca dr. Razlag in dr. Vošnjak za slovenske srednje šole. Tudi Vitežič se je za isterske Slovence toplo in možato potegnil, in moravski Čehi Fandrlík, Vurm in Meznik so šibali sistemo in ustavoverno stranko zaradi tega, ker Slovani nemamo svojih slovanskih šol nego se nam povsod tuj jezik sili.

Dr. Razlag je stavil gotovo jako zmernen predlog, ako je predlagal da naj se v Ljubljani ustanovi vseučilišče, na katerem bi se ne le slovensko nego tudi v nemškem in drugih jezikih učilo, tedaj univerzo za celo notranje Avstrijsko in vse Primorje. Podpiral je ta predlog s tem, ker nij od najskrajnejega juga Dalmacije, od Kotora, pa do Gradca nobene višje šole.

Dr. Vošnjak je predlagal resolucijo, naj vlada na gimnazijah po naših deželah in v Primorji take spremembe naredi, kakoršne terjajo pravičnost do slovenskega naroda in državne osnovne postavbe. Utemeljuje svoj predlog je opozoroval na vse one mnogoštevilne peticije in interpelacije, katere so zastopniki našega naroda v tej zbornici in vladi stavili. Resolucija Vošnjakova je bila dovolj podpirana. Ako kljub temu ne najde pri ustavovernih Nemcih nobenega uslišanja, kakor ga Razlagov nasvet glede vseučilišča nij našel, je to le nov dokaz, da Nemcem sploh manjka pravičnostnega čuta do nas Slovanov.

Naši poslanci so storili svojo patrijotično dolžnost, katero so od narodnih volilcev prevzeli. Ako nijso tega dosegli, kar žele, nij to niti za njih niti za volilce kaj iznenadnega. Vsi vemo, da „gutta cavat lapidem non vi sed saepe cadendo“. Ponovili so zopet želje in terjatve slovenskega naroda in preverjeni smo, da bodo tudi na dalje vsako priliko porabili neumorno in neustrašeno zopet povzdigniti glas Slovenstva.

Zadaj za Slovenci pak zopet tu stoji ona znana, za nas diabolčna postava, ona psihologična uganka v narodnem življenji, ona zmrzla strast, ona skoro bornirana nemškuta in vkoščenjena sovražnost do vzrasti in svobodnega razvoja jezika svoje lastne matere; ona izrodila se žalostna prikazen, ki se uže več nego en decenij z redko konsekvencijo in vztrajnostjo obeša svojim rojakom za pete povsod, kjer hočemo napredovati v narodnem razvoju in varovati jezik svojih očetov ter rodovino slovansko; ona čudna prikazen, ki se imenuje — Dežman! Čuvši terjatve Slovencev iz ust Vošnjakovih in Razlagovih, nij si mogel kaj ta poslanec Kočevarjev in petorice priromalih nemških obubožanih malih „graščakov“ dolenskih, da ne bi protivil se vsemu slovenskemu; in imel je celo predrznost trditi, da govori v imenu Slovencev, prav kakor je isto trdil l. 1861 na istem mestu. Rekel je, da njegovi volilci hoté, da se otroci v gimnazijah (ker le o teh

Listek.

Postna premišljevanja.

V.

„Novic“ nemam in jih ne berem; ne morem tedaj vedeti, po kateri združbi idej in kakovi logiki bil je „vodja prašičev“ napeljan k drznemu vprašanju: „Kako da se nij napravilo tudi še očitno bordelišče mladostlovenskemu napredku na čast.“ („Sl. Narod“ št. 65). Je-li kedo izmed Mladostlovencev čiščenju boginje Afrodite posebno vdan, da ga je hotel vodja klerikalušnih Starostlovencev osobno pikniti, ali pa sploh „Mladim“ neopravičeno podtika nesramno potrebo takove pohotne naprave, tega nečem presojevati. A g. doktor, bodi si prvo ali drugo — prokleto nepremišljeno ste stavili in izprožili ono pohotno vprašanje! V stekleni hiši ne lučaj kamenja, v hiši obešenega ne govori od vislic! Vedite, da naše načelo je napredek v moralno-liberalnem, omikanem duhu, a omejena naprava bila bi nazadek v klerikalno mračnjaštvo ter v razuzdanost srdnjega veka, proti kateremu ravno mi se bojujemo. To bom dokazal iz historije; a prej prosim nedolžne čitateljice „Slov. Naroda“, naj sledeče postno

premišljevanje z rok vržejo ter ga prepusté dr. Bleiweisu in njegovemu nevednemu taboru! Se vé, da dotična „argumenta ad porcum“ so tako mnogoštevilna, da vseh navesti nij moči tukaj; hranjujem jih za poseben spis „o nasledkih silnega celibata“. Upam, da ga bo „Sl. Narod“ priobčil. (Sigurno, le pošljite Ur.)

Papež Inocencij IV. (eden njegovih pankrtov je kasneje tudi papež postal po imenu Hadrijan V. leta 1276) podal se je z vsem svojim dvorom k cerkvenemu zboru v Lion l. 1248 ter je več časa onde prebival. Historik Matej Parizij, benediktinsk menih, piše, da je presveti oče Inocencij pred svojim odhodom l. 1251 ukazal kardinalu Hugonu, naj se v njegovem imenu mestu zahvali za gostoljubnost izkazano njemu (papežu) in njegovemu spremstvu. Kardinal Hugon, skupivši mestne glavarje in prvake, bral je zahvalni govor, zložen in spisan po papeževem ukazu, v katerem je med drugim rekel: „Dragi moji prijatelji! Med drugimi dobički, kateri so došli vašemu mestu, ko je presveti papež s svojim pobožnim dvorom tu prebival, ne sme se nikakor prezreti napredek v lepem vedenju in v očitni moralnosti. Ob našem prihodu so bila v Lionu samo tri ali štiri bordelišča

(casini), v katerih so bivale ženske nespodobnega življenja; a sedaj zapuščamo tako rekši le eno samo bordelišče, katero pak se razteza od vzhodnih mestnih vrat do zapadnih!“ Ta cinični insult, pravi imenovani benediktin, je strahovito razžalil pričujoče lionske gospé. Tako visoko je dovpela cinična razuzdanost in pohotnost leta 1251! In če so taki bili papeži in kardinali, kakšno je moralo biti nižje duhovenstvo!? In kedo je bil tega kriv? — Mladostlovenski napredek. — Noviški nazadnjaki, ogledujte se v svojem mračnem zrkalu!

Štefan Infessura piše v svojem rimskem dnevniku, ki ga je slavi Muratori (Rerum Italicarum Tom. III.) izdal, da papež Sikst IV. „puerorum amator et sodomita fuit“ in citira fakta ter imenuje osebe, katere so po tem potu kardinalat dosegle. Umrl je ta presveti oče leta 1448. Dubro. O njem pripoveduje Kornelij Agrippa (De vanitate scientiarum, cap. 64, Tom. II., oper. pag. 135), da je ta nezmoten papež v Rimu napravil „nobile admodum lupanar“ ter postavil davek enega julija, kateri pénez je vsaka dama tega nobile admodum lupanar-a njemu papežu) vsak teden morala plačati in da

je bil govor) tudi nemško uče! Kdo nas narodnjakov je to tajil? A tu nij šlo za tudi-nemščino, nego za pravice našega jezika do možnosti svojega razvitka in narodovega napredka.

Pa čemu besedovati. Tega človeka ne spreobrnejo nobeni razlogi. — Osební obziri in osobne mržnje, ki so Dežmana pripravile, da je zatajil slovanski čut v svojem srci in transfugal v vrste protivnikov svoje krvi, ti osobni uzroki so davno minuli. Vendar Dežman je uže predaleč prišel, on bode delal vedno s protivniki svojega rodu, on bode — če smemo robat Voltairov izraz rabiti — da smrti v skledo pljuval, iz katere je jedel. Slovenski narod pa bode kljub temu, da ta mož vse svoje res velike duševne moči trosi kot zavornice na njegovem potu, — vendar k svojemu cilju došel.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 28. marca.

Iz *državnega zbora* zanimivi seji, ki je bila v četrtek, govorimo obširneje na prvem mestu kolikor se stvar tiče nas Slovencev. Tu naj še dostavimo, da je vlada v tej seji propala, ker jo je njena lastna stranka zopet popustila. Z 127 glasovi proti 114 je namreč dovolila zbornica četrť milijona za podporo lvovske tehnike samo s tem pogojem, da to tehniko vlada oskrbuje in ne dežela. Dva ministra, Stremayer in Zemialkovsky, sta govorila proti onemu pogoju, ker pomeni toliko, kakor nobene podpore dati, kar bo Poljake žalilo, in ne bodo nikdar dali si oskrbovanje tehnike vzeti. A večina ustavoverne stranke je pustila ustavoverne ministre in glasovala za oni pogoj, t. j. prav za prav proti podpori. To ima dvojni pomen. Prvič utegne vplivati na daljnje zadržanje Poljakov, drugič pa kaže, kako se bode ustavoverna stranka čudno razkrušila, ali se je užé.

Avstrijski *škofje*, ki so na Dunaji imeli skupno zaroto proti konfesionalnim postavam, so izdali izjavo, v kateri polemizirajo od

točke do točke proti konfesionalnim postavam. H koncu pravijo, da za nje konkordat, katerega je država odpravila, še zmirom obstoji. Sicer pa so močje v tem svojem pismu držé precej dostojnega tona in nikakor ne kažejo one robatosti, katere se vidi v klerikalnih novinah.

Prav smo imeli, ko smo ónidan o *ustavovercih* pisaje trdili, da so dozdanji njih voditelji popolnem ob kredit prišli in so generali brez vojakov. Stara „Presse“ od četrťka sama to potrjuje, pripovedovaje, da je pri poskušni volitvi delegatov za češko kraljestvo Herbst najmenj glasov dobil, kar ga je tako razjezilo, da neče volitve v delegacije niti sprejeti. Tudi moravski ustavoverci baje nečejo Giskre nič več voliti v delegacijo.

Svobodomiselní *Čehi* v Pragi so sklicali zá denes shod, v katerem se bode vprašanje obravnavalo, ali more češki narod mirno gledati, če njegovega največjega moža Husa zasmehujejo. — Znano je, da so Husov spomin v katoliškem društvu zasramovali.

V *Pančevu* se je 28. t. m. začela volitev poslanca v ogerski zbor. Volitev bo trpela tri dni in tri noči, ker je prišlo celih 4000 volilcev skup. Upamo, da bodo naši bratje Srbi zmagali, če ravno magjarska vlada z vso silo na-nje pritiska.

Vnanje države.

„*Français*“, list *francoskega* ministerepredsednika Broglieja zove septenat „nepreklicljiv“. Organ Mac-Mahonov in Décazesov imenuje septenat „last domovine, ki se ne sme izdati.“ — Zdaj, ko se je narodna zbornica zaprla, imajo rojalisti zopet čas, monarhistične gradičke zidati v zrak. Tačas so pa kmalu začeli. „Ind. belge“ namreč vé povedati, da sta šla glavna komedijanta, legitimista Brun in Larochette užé na Dunaj, da bosta razgovarjala se s svojim principalom, grofom Chambordom.

Švicarski listi objavljajo v imenu zaveznege sveta neko proklamacijo, ki povablja vse zaveznike k udeležbi ljudskega glasovanja 19. aprila, kjer se bo glasovalo za novo svobodomiselno in pred vsem protikultramontansko zavezno ustanovo. „Vsak bo v oni resni in pomenljivi uri le svojo vest, svoje prepričanje poslušal, in bode govoril le, kar je njegova sveta, edina dolžnost: po-

speševati čast in korist domovine, ter odvrniti svojo škodo. Mi upamo, da se zapiše 19. april leta 1874 v knjigo življenja staročastne, vedno mlade zaveze kot dan, na kateri se spomnijo rodovi, ki pridejo za nami, katerega se spomnijo blagoslovljaje ga.“

Sé *Španjskega* poročá oficijelni telegram, da je Serrano 26. marca zjutraj Karliste napadel. Boj je trajal celi dan, in se je končal s tem, da so se vzele Karlistem pozicije, katere so tako trdovratno branili. V teh pozicijah so zdaj vladne čete. Brodovje je vse operacije prav vspešno popiralo. Izgube na obeh straneh so precej velike. Telegram ne pové kraja, kjer je bil boj; bržkone je bil blizu Bilbao, vsakako pa na morski obali.

Kakor madridski „*Moniteur*“ poročá, se govori o zopetnem ustanovljenji konstitucionalne monarhije pod princem Alfonzom. Kraljica Izabela dozda tega plana nij odobrila. Vendar se ga začetniki strogo držé.

Italijanski listi so vsi polni poročanj o svečanosti petindvajsetletnice Viktorja Emanuela. Po mestih je bilo vse slovesno razsvitljeno. Več občin je v očígled tega dné ustanovilo dobrodelne ustanove. Goítski občinski svet je sklenil na kraj, kjer je bil Viktor Emanuel 30. maja 1848 ranjen, postaviti velik kamen. Med čestitanji je najimenitnejši oni milanskega duhovenstva. Mantovski škof pa se je branil peti mašo v svečanost 23. marca. Zato jo je napravilo pa njegovo duhovenstvo na lastno roko. Iz tega se vidi, da ne kolnejo vsi duhovniki poštenega laškega kralja, nego le nekateri „*monsignori*“.

V *nemškem* državnem zboru je poslanec Bernut interpeliral tikoma ustanovljenja penzijske blagajnice za otroke umrlih državnih uradnikov. Delbrück mu je odgovoril, da se pripravlja predlaga, ki se državnemu zboru prihodnjo jesen predloži.

Ledochowski je zelo zbolel. Kakor se v parlamentarnih krogih govori, ga preneso v bolnišnico.

Dopisi.

Iz Trsta 26. marca. [Izvirni dopis.]
Uže dolgo časa se v ogromni večini udov

(Dalje v prilogi.)

je ta taksa v enem letu papežu vrgla več ko dvajset tisoč ducatov.

Ne bojte se, g. doktor, mladoslovenski napredek ne bo nikedar tako podlo ponižal se, da bi posnemal tolikanj razbrzdanega nezmotljivca!

Nadaljujmo meditacijo. — Kornelij Agrippa na dalje piše, da je papež Siksdajal duhovnikom očitne nesramnice kot beneficije ter pravi, da je v Rimu večkrat na svoja ušesa slišal te-le besede: „Habet ille duo beneficia, unum curatum aureorum viginti, alterum prioratum ducatorum quadraginta, et tres puttanas in burdello, quae reddunt singulis hebdomadibus julios viginti.“

G. prvak, premišlujte, kakšne lepe reči ste s svojo nepremišljeno polemiko na dan izvlekli! Dedukcije delajte sami za-se in za svojo umazano stranko! Ne mladoslovenskemu napredku, ki sme vsakemu poštenjaku s čistim čelom v oči gledati, nego staroslovenskemu nazadnjaštvu in mračnjaštvu na na čast in vreden spomin bi bila po Bleiweisu pogrešana naprava. Kaj se vam morebiti po nji sline cedé in bi radi, da bi vam Mladoslovenci k njej in do v njej zaslužnih julijev pomagali, da bi vam pečen kostanj iz žarjavice grebli? Če bi bila mati Skómraha tisti čas svojega Janeza v Rimu imela, gotovo bi mu bila pisala: Ljubi moj sin!

Ne hodi v „nobile admodum lupanar“ našega presvetega očeta in nezmotnega papeža Siksta IV., ne nosi vanj svojih pošteno zaslužnih julijev, kupi si rajše subih črešpelj!

Sv. Brigita v svojem razodenji, potrjenem od dveh cerkvenih zborov, toži, da so vrata ženskih samostanov odprta bila noč in dan duhovnikom in posvetnjakom in pravi (libro 4. cap. 33): „Canonici et presbyteri etiam . . . nunc manifeste laentatur ex eo, quod meretrices eorum, intumescence ventre, cernunt inter alias ambulare. Nec etiam pudet eos, si ab amicis eorum dicitur eis: ecce, domine, cito natus erit vobis filius vel filia.“ —

Dosta za denes; kedo bo gnoj kidal!

Če je res, kar „*farovski list*“ (št. 25, l. 1873) trdi, da se morála brez vere še misliti ne dá (sic), mora tudi obrneno res biti, da vere brez morale nij. Zgodovina pa nam našteva toliko papežev brez najmanje morale, tedaj tudi njih vera je bila prokleto piškava in puhla; bili so nezmotni brezverci.

K sklepu g. Bleiweisu to-le vprašanje: Kako, da on nič ne povprašuje, iz katerega taborja se rekrutirajo prebivalke bordelish v Zagrebu, v Reki, v Poli, v Trstu, celo v Benetkah? — Izvedel bi za-se žalostno a pravo resnico, da rekrutba se vrši iz onega taborja, v katerem se „*Danica*“ in „*Novice*“

časté kot sv. pismo ter njih privrženci kot proroki, a nikakor ne iz taborja, kjer se čita „*Slov. Narod*“ — Doslužene nesramnice pak se zopet povračajo v svoj prvotni tabor (similis simili gaudet) in iz mladih kurb postajejo stare trojialke. Exempla et nomina sunt odiosa. — Nauk iz rečenega: Ne zabavljaj, da ne dobiš po nosu!

Cismontanus.

VI.

One dni sem ulomil prvo vejico cvetóčega mačevja, včeraj sem nabral prvi šopek duhtečih vijolic, — denes pa je — cvetna nedelja. Mnogo, mnogo let je užé tega, kar smo otroci cvetni teden tekali po gozdu in rezali tanke leskove šibe, povijali jih v močno butaro, k vrhu privezali velike šopove zelenega bršlina, ter olišpali jih s pisanimi trakovi. Cvetno nedeljo pa — le glejte jih leto za letom naše nadepolne fantine, kako ponosno gredo vsak sé svojo „*butaro*“ skozi mesto k maši, in glej — sedaj loputne eden svojega tovariša z brinjevim vrhom butare po plečih, sedaj pritegne drugi razposajenca po debelem klobubu, češ, da se bo žegen bolje prijel. Po deželi pa itak donesó k cerkvam cele gozdove leskovja, brinja in mačic, saj mora vsaka hiša imeti kaj „*blagoslovljenega*“ lesa. Le kak osamel gostač, ali pa stara samica sta zado-

rojanske čitalnice misel goji bolje v mesto preseliti se. Če se pomisli, da baš ogromna večina udov v mestu stanuje, da je posebno zimske večere jako težavno tako daleč k zabavam hoditi, je ta želja čisto opravičena. A še drugi tehtni razlogi sodelujejo, ter so celó zmožni potrebo selitve dokazati. Sedanjí prostori društvu širčemu se, ne zadostujejo več; hiša po svojem lastniku čisto zanemarjena, je v žalostnem stanu; gospodarjev „mandrijer“ družabnikom in najemnikom vsakojake zapreke in nadloge dela; nekateri elementi v Rojani zoper društvu rijejo in Rojančane nanj ščuvajo, ter so v najnovejšem času to hujskanje celo v „Novice“ (se ve da ne v veliko javnost) prenesli. — Zoper selitev je petpostotna manjšina udov, mej njimi bivši prvosednik, mož vsega spoštovanja vreden, kateri iz čisto poštenih namenov zahteva, naj bi rojanska čitalnica v Rojanu ostala. On vse gore omenjene razmere dobro pozna, in v poštvenjemljje. Njemu bodi tudi v resen prevdarek rečeno, da je misel selitve uže tako razširila se, da bode društvu v škodo, da v pogibelj, če se jej ne ustreže. Mož naj dalje premisli da se lahko imé „rojanska čitalnica“, kakor zgodovinsko tudi v mestu ohraniti dá, in da se bodo z veseljem tudi okoličani v društvo sprejemali, naj bi se le mnogobrojno oglašali! Ugovor, da ima mesto uže svojo čitalnico nema nikake veljave. Elementi, iz katerih se ta dva društva sestavljata, so tako različni, da si ne moreta postati nikdar tekmeca. Z eno besedo, v mestu je dovolj prostora za oba, in taka druga čitalnica je za prostejši del tržškega slovenstva živa potreba. To je bil v kratkem povedan razgovor k včerajšnjemu občnemu zboru došlih udov rojanske čitalnice.

Odgovarjati dalje noviškemu „črnpiscu“, ki v svoji duševni omejenosti le moje izraze prežvekati zna, bilo bi preneumno.

voljna vsak za-se z malo oljkinó vejco, ki sta jo kupila na zadnjem sejmu, ali s culico mačic.

Lepo je res videti pobožne farmane, kako se cvetno nedeljo s zelenjem in cvetjem bližajo farni cerkvi, — neka poezija vlada nad vsemi. — Marsikateri industrijelni fajmošter pa dovoli farmanom, da mu za „cvetni žegen“ plačnujejo po dva, štiri in tudi po več grošev, — to nij več poezija nego prav dolgočasna proza.

Kadar se v vročem poletju prižene huda nevihta, ter rudeči blisk jame deliti črne oblake: tedaj hiti v kmetski hiši prestrašena mati gospodinja po „žegnane“ šibice iz butare cvetnonedeljske, ki je spravljena v podstrešji, vzame iz nje nekaj šibic, ter jih vrže na ogenj; — ta „sveti“ plamen odganja strelo od hiše in vse coprnice, ki se trgajo po oblakih. In ko se zopet zjasni, pogleda kmetič veselega obraza kvišku v modro nebo, od koder se sedaj nij več bati hudih coprnice, in hvaležno sklene fajmoštru dati o veliki noči zopet pet grošev za žegnano butaro proti coprnicam.

Jaz denes sicer nijsem bil namenjen premišljevatí postnih rečij, svet je uže davnej tako lep postal, da mora človek kljubu velikemu tednu vesel biti; — pa ker sem bil taka premišljevanja zanemaril prav po šegi pravih liberalcev, ki se baje „boje“ maše in pridige, moram denes zamudeno stvar vsaj

Iz Zagreba 26. marca. [Izv. dop.] Szlavyju nij bilo sojeno, da sestavi novo ogersko ministerstvo. Umekniti se je moral Bittoju in Ghyczyju. V političnih krogih naše narodne stranke obžaluje se to. Pod Szlavyjem posrečila se je revizija Rauchovske nagodbe, in ta čin je Szlavyja našim narodnjakom zelo prikupil. Povodom njegovega odstopa so vsi naši časopisi pripoznaje njegove zasluge simpatično o njem pisali. Novo ogersko ministerstvo nij se sprejelo pri nas s posebnim zadovoljstvom, nego s hladno reservo. Prepričanje, da nam ne bo tako nakloneno, kakor je bilo Szlavyjevo ministerstvo, je pri nas splošno. Bitto je mož, ki naših zadev, kakor „Obzor“ sam pravi, ne pozna. Bati se je, da bo utelovljenje prejšnje vojniške krajine v mater zemljo, ki se je uže meseca maja pričakovalo, vsled Szlavyjega odstopa, na neizvesten čas preloženo. In Pejačević? Pejačević, naš minister pod Szlavyjem, je ostal tudi naš minister pod Bittojem. On in njegova ministerska stolica sta javalne skupaj prismljena. Pod Szlavyjem nam nij mogel ničesa nahuditi, kajti Szlavy nam je bil naklonen. Za Bittoja se še ne ve, kakšen bo za nas, in zato bi dobro bilo, če bi na mesti Pejačevića drug, bolje za naše zadeve zavzet mož bil. — Ban Mažuranič vrnil se je iz Budim-Pešte. Rauchovci so mu v jeseni, ko je bansko stolico zasedel, prorokovali, da bo samo „zimski ban“, ter da ga bo prva pomladanska lastovica z banskega stola izgнала. In res, njihovo prorokovanje se je skoro obistinilo. Če bi bil Lonyay, kakor so Rauchovci za stalno računali, spet na čelu ogerske vlade stopil bil, bi se Mažuranič vsakako umekniti bil moral. Hvala bogu, da nij po njihovem računu izšlo. — Ogerski sabor se bo, kakor „Obzor“ piše, še pred veliko nočjo odgodil. Vsled tega pričakuje se sklicevanje našega sabora sredi

nekoliko popraviti, kar nij težko, kajti tu imamo takoj vašega Kluna, ki se uže nekaj tednov v svojem farovškem Hans-Jürgelnu peča s surovim zabavljanjem in z afrikansko politiko. Tisti Janez Jaran-Kranjski recite Jože Jaran-Slovenski — pravi sad jezuitovske odgoje — bi bil sedaj stoprv sposoben za kakega afrikanskega misijonarja; njegovi učitelji so ga gotovo dovolj seznanili s katoliško-političnimi pojmovi: liberaluh, svobodu, prekucuh, omnipotenciar, satan, in kar je še več take svete „čmerike in česna“ — in Jože Jaran-Slovenski bi svoje črne brate v tej duhovenski civilizaciji potrjeval lahko s čudeži, kakoršne sedaj prodaja po gostilnah nehvaležnemu liberalnemu občinstvu za par kebrov. Ko bi spreobrnil svoj črni rod v Afriki, postal bi še morda kralj njegov; mej tem bi ravno za nas nepotrebne jezuite iz Avstrije zapodili in pri Jožetu Slovenskem bi našli čestiti očetje novo domačijo. Ko bi pa našega junaka trdoglavi zamorci odrli ali spekli, bi pa čez kakih sto let svetnik postal in v največje literarno delo dr. Bleiweisovo, v „Pratiko“ prišel. Tako mu ne more spodleteti. Gospoda Klun in Jaran sta praktična moža, morda jima dopade moja misel.

Kaj ne, ljubi moj bralec, ako kedo prav po naključji vpre radovedne svoje oči v predale našega farovškega „Jürgel-na“, vžgati se mu mora takoj luč prepričanja, da Klun

aprila. Naša vlada ima zanj uže več osnov izgotovljenih in sicer zakonske osnove o preustroju vlade in uprava, v kolikor to preustrojenje revidirana nagodba zahteva, zakonsko osnovo o ustroju okrajnih sodov, po kateri se bo uprava od sodstva ločila, nadalje zakonsko osnovo o volilnem redu vsled predstoječega utelovljenja prejšnje vojniške krajine v mater zemljo, in vevlačno zakonsko osnovo o uredjenju ljudskih šol. — Odbor za oživotvorenje vseučilišča ima kolikor veliko skrbij toliko tudi velikih težkoč o najdenju in o nasnubenju profesorjev za našo „alma mater“. Kakor čujem, ponudil je odbor Jagiču, profesorju na ruskem vseučilišču v Odesi, profesuro na našem vseučilišču, pa — relata refero — Jagič jo ponudbo odbil. S tem je Jagič pokazal, da stoji njegov patriotizem pod uplivom velike njegove plače na Odeškem vseučilišču. Kako srečo ali nesrečo ima odbor z drugimi možmi, ne vem. Toliko je pa gotovo, da denes še nij niti eno profesorsko mesto popolneno.

Domače stvari.

— († Dr. Franc Bratkovič.) Iz Vidma pri Krškem nam je došel sledeči telegram: „Dr. Franc Bratkovič, advokat v Krškem, je denes (28. marca) ob pol desetih dopoldne na kozah umrl.“ — Ta nepričakovana novica je pretresljiva. Slovenska domovina je izgubila v pokojnem zvestega sina, narodno kulturne naprave in društva požrtvovalnega podpornika, krški narodnjaki svojega vodnika, njegova mlada družina ljuboznjivega nepozabljivega glavarja, in mi prijatelji smo izgubili prijatelja čistega značaja in poštenjaškega srca.

— (Kranjsko „planinsko društvo“ (Alpenverein), katerega statuti so uže potrjeni, ima jutri v pondeljek zvečer ob 8. uri „pri zaponi“ („zur Schnalle“) občni zbor

(et consortes), še nij prerezal svojega „Olikanega Slovenca“ bodi si zato, da bi se ne zameril kodi po slovenskih mežnarjah, ko bi malo uglašen došel, bodi si zato, ker je tisti, ki zna oče naš in šest krščanskih resnic moliti, uže dovolj omikan za ta in za oni svet. Mi ne dvomimo, da to gosp. Klun zna, posebno, ker vemo, da je v molitvah ta mož jako ukažljen; vsaj se je prej nekaj časa pri nekemu oglašil, da ga je isti še božje molitvice učil. Pa učenec Klun ima trdo glavo (on sam bi morda rekel: bučo), in trebalo bode, da ga še kedo malo v „roke vzame“.

Kaj hočemo? Po semeniščih se učijo mnogo za oni svet, a malo za to dolino Joza; — čemu bon ton, čemu treba vedeti, kaj zahteva dendenes družba od posameznega, ako zadostujejo trojalske namere kake hribovske farovške kuharice za vse potrebe tega bornega sveta. Marsikaj bi še povedal, pa vsaj bo uže morda vsled tega g. Jaran rekel, da je naša liberalna olikanost kriva, da mu je kuharica pečenko zasmodila. — Ljubi moj bralec, — cvetna nedelja je denes — v cerkvi pojo orgle, in ljudje molijo in rožljajo z jagodami na molku, — zvunaj pa tako lepo solnce sije, in v vrhu košate smreke čepi kos, ter prežvižguje, da odmeva s hriba v hrib. — a.

h kateremu so povabljeni udje in oni go-
spodje, ki hočejo k društvu pristopiti. Dnevni
red: volitev odbora.

— (Naša „Danica“) želi, da bi se
jugoslovansko vseučilišče v Zagrebu posta-
vilo na „versko stalo“. — Da, potlej bi se
uže pred ustanovitvijo uničilo in bi nikakor
ne bilo jugoslovansko. A po sreči so hr-
vatski duhovniki domorodni možje in ne me-
čejo v narodno politiko bakle hlinenega ali
borniranega celotizma.

— (Vesela novica) nam dohaja z
Goriškega. Po Slovenskem znani prvi vladni
slovenski žurnalista, nekdanji „Domovinar“
g. Andrej Marušič je popustil novinarsko pi-
sanje in „glasovanje“ ter začel pobožne
knjige pisati. Oni dan je izdal molitveno
knjigo, zdaj pobožne bukve „veliki teden in
velika noč“. Tako je prav; saj vé: „vsak
pred svojim pragom!“ Ko bi g. Marušič še
v dež. goriškem šolskem svetu nehal zoper
slovenske suplente intrigirati, potlej bi
bili mi pa še večji prijatelji. Ne izgubimo
upanja!

— (Iz Šmarja) pri Celji se nam piše:
V okolici Kačji dol pri Šmarji na Štajerskem
je na večer 23. marca med prepirom brat
svojega brata zlobno obstrelil na desni nogi
tako nevarno, da bode skoraj gotovo sledila
smrt.

— (Tatu ujeli) so nedavno, — kakor
se nam piše — v Braslovčah v Savinjski
dolini. Pri posestniku, ki se imenuje po do-
mače Beber, sta kradla nek star tat, ki je
uže večkrat iz ječe ušel (Kolenec se piše in
je Mihevčev iz Podvinja), in mladi 15 letni
sin kmeta Lešnika iz Podgorja kokoši, ko
dva žandarja prideta i nja zasačita. Lešni-
kov fant se je tako ustrašil, kakor pravijo,
žandarjev, da je v malih urah po ujetji umrl.
Braslovški dekan tatovu nij pustil zvoniti in
pokopali so ga čisto tiho. Kmalu po sinovi
smrti so zaprli očeta Lešnika, ki je tate pri
sebi neki skrival in upajo, da bode mogoče
iziskati vso tropo tatov, ki letos posebno po
braslovški občini silno razsaja.

Razne vesti.

* (Cerkveni rop.) V Kanstadtu na
Vrtemberškem so v tamošnjo rusko-grško
kapelo ulomili tatje, ter ukradli dragocenosti,
ki so bile nad 60 tisoč goldinarjev vredne.

* (Nesrečni romarji.) Iz Afrike se
piše: Angleški parnik „Laconia“ je prišel
14. marca iz Aleksandrije z 278 mohame-
danskimi romarji, ki so bili v Meki. V Tu-
nisu pa jih je strašen val 117 z ladije vrgel,
da so vsi potonili.

* (O Evropeih) piše neki Japanec:
Evropei so dobri trgovci, pa tudi jahati znajo.
A za filozofsko in fino izobraženost, kateri
mi Japanci tako cenimo, jim nij veliko mari.
Sicer lepo živé, kakor mi Japanci. Ljubezen
med možem in žensko je večkrat tolika, da
se javno za roke peljeta.

Umrli v Ljubljani

od 25. do 26. marca.

M. Kerner, žena urarja, 40 let, na vodenici.
— H. Likar, bivši gozdarski inšpektor, 54 let, na
kozah. — J. Sluga, dimnikarsk učencec, 18 let, umi-
rajoč prinešen. — K. A. Raab pl. Rabenau, deželne
sodnije svétnik v pokoji, star 60 let, na mrtvu-
du. — Jože Sventner, čevljar in hišni posestnik, 51 let,
na sušenji grla. — Lucija Tavčar, delavka, 62 let,
na marazmu. — Fr. Petelin, delavsk otrok, 3 leta,
na kozah. — Sof. Polž, otrok železniškega urad-
nika, 4 leta in 11 mesecev, na vnetji možjan. —
Mar. Jan, delavsk otrok, 7 mesecev, na kozah.
— Marija Prekuh, del. žena, na vnetji čev. — Marija
Krašman, obojenjica, stara 55 let, na vnetji pljuč.

Odprtje kupčije.

Podpisani si jemlje čast naznanjati p. n. občinstvu, da je kupil

A. Popović-evo

modno in manufakturno prodajalnico

in da bode kupčijo pod firmo

L. WALLENKO

nespremenjeno nadaljeval.

Ker sem se od nakupovanja vrnil, priporočam p. n. občinstvu svojo najboljše
asortirano zalogo domačega in inostranskega **blaga za obleko** za zdanji letni
čas ter zagotavljam najreelnejše postrežbe in najnižjih cen. Spoštovanjem

L. Wallenko,

Ljubljana, glavni trg šte. 7.

NB. V komisijo prevzeto blago se z veliko izgubo poprodaja.

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske
prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za
katere firma prodajalec ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak
čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, **dokaz najstrogejše solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami
in cveticami emailirana, prav elegantna in po niski ceni,
koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z
medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z
reservnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo
12 gl. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki
je najboljšo delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se
te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo
zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne
in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno
niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z klju-
čem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim
kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in ga-
rantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom,
najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim
listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, me-
daljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalnim kažipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega
obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikla in v pravem, čistem
talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim
uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastonj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazone, z dvojnimi
kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato veri-
žico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s
pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronome-
terna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejšo emailirana, s fino
verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 ru-
binov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medal-
jonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato
verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim
listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi po-
krovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in
115 gl. z dvojnimi pokrovom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom
in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s
5letno garancijo gl. 1½, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzete ali pošiljate zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se
pošiljajo tudi ure in verižice na povzete na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na
visočini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

Nobena bolezen ne more izvrstnej Revalesciere du Barry zoperstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolzni v želodci, v živcih, v prsih, na pljucah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nadoho, kašelj, nepraviljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času noščnosti, scalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescieri pri
odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesciere-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatées v prahu in v ploščah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajskaja hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Man findet eine beträchtliche große Auswahl von den neuesten, praktischen, sowie tugendlichen Gegenständen, wie es in Wien keine zweite gibt: es ist gleich für Jung und Alt, so daß man für eine Bagatelle ein schon sehr passendes Geschenk sowohl für Damen, als Herren als auch für Kinder jeden Alters und Standes in aufsehnender Auswahl finden kann. Ein Preisverzeichniß mit der Bezeichnung nach genauer Angabe der Artikel franco zugeschildt, es ist daher für die P. T. Provinzbewohner sehr vortheilhaft, sich ein solches Exemplar kommen zu lassen, indem darin sowohl der Preis als auch die Benennung aller aus dem Lager befindlichen Gegenstände genau ersichtlich sind. Die Befehlungen geschehen entweder mit Nachnahme oder gegen Einzahlung des Betrages.

bekannt als das beste Fabrikat.
Damen = Handtaschen, mit Stahlweis, 1 Stück
fr 65, 7, 90, fl. 1, 1.20; aus feinstem Scha-
grünleder, mit vergoltem Weitz = Schloß 1 St. fl. 2, 2.50,
fl. 3.20, 3.50

Neueste praktische Portemonnaies für Damen
oder Herren, 1 St. fr. 40, 60, 80, 90, fl. 1, die
feinsten Sorten fl. 1,20 150, 2, 2,50.
Praktische Portemonnaies für Herren 1 St. fr. 60, 80,
fl. 1, 150; feinste Sorten 1 St. fl. 2, 2,50, 3.

Cigarrentaschen. 1 St. fr. 40, 60, 80, fl. 1, 1 50,
feinste Sorten fl. 2 2. 0, 3, 3. 50.
Notizbücher. fr. 10, 15, 20, 25; feinst im Leder,
fr. 30, 40 50.
Tabaktafeln. fr. 40, 60, 80, fl. 1, 1 20, 1 50.

Reise-Asphen, mit Sperrschloß,
1 Et. fl. 2.20 2. 0, 2 80 3 10 3.80, 4 50, 5.
Wasserichte Reise-Koffer, mit 5 ser Einrichtung,
1 Et. fl. 2.4, 2.80 3.50, 4, 4 10, 5.
Reise-Alasphen, mit Leder überzogen und Becher,

der schönsten Albums.

Für 20 Bilder, schön ausgestattet, fr. 60,- fl. 1,- 1:0
sein mit Goldprägung, fr. 90 fl. 1.50, 2.
m. schöner Verzierung, fl. 2.- 0.3, 1.50, 4.8.
Praktisch: je 100 und 20 Bilder, 1 Stk. fl. 4.5, 6.5.

Das Album ist beim Öffnen desselben aus der neuesten
und bei der Zeit sehr oder Opera, mit fast allen die-
schen ist. Welche allgemeine Veranlassung bereitet
dem dem Zweck, welcher der Künstler hat: das Album
durchflutet und in reinen Momenten mit Musik be-
reitet wird.

Es ist in folgendem Format, 9, 10 1 Stück großes langes
Format 11. 1 Stück großes Quart, Brochüre 14.
Es ist ein großes Fernrohr mit adremit-
tem Glas und genauer Seifraut an, 2 bis
3. Entfernung a 1, 4, 4, 50, 5, 50, 6, 50, 7, 50

mit Inhalt aller Nahrungsmittel, mit feinsten Aufbe-
reitung und fr. 50 R., fl. 1, 150.
Dieselben mit Traubensattlung, fl. 2, 150, 3, 4, 5.
Der halbe Preis gegen früher.
1 Paar Bisen, neueste Façon, franz. Porzellan,
r. 40, 60, 80, fl. 1, 150.
Größere Sorten fl. 2, 3, 4, 5.

Ein praktisches billiges Wesment ist die
neu- Schreib- arniture aus Bronzezinn, bestehend
aus 10 Stücken, und zwar: 1 Lüßhalter, 1 Schreib- u.
Federträger, 1 Beschränker, 2 Schreib-Feuchter, 1 Thermo-
meter, 1 Handleuchte, 1 Feuerzeug, 1 Federwischer, Alles
sehr hübsch und elegant ausgestattet und kostet bloß 3 fl.

Haupt-Depot
 von Damen-, Herren- und Kinderstrümpfen, bestes
 schaffenes Fabrikat.
 1 Duz. Herrenstrümpfe fl. 1 80, 2 40.
 1 " " beste Sorte fl. 3 50, 4 50.
 1 " lange Damenstrümpfe fl. 1 80, 2 50, 3 50.
 1 " " beste Sorte fl. 4 50, 5 50.
 1 " Kinderstrümpfe fl. 1 50, 2 20.

Die größte Auswahl von
Ball-, Theater- u. Promenadesächern.
St. einfach, a. b. r. hübsch, fr. 30, 40, 60.
St. mit schöner Malerei, fr. 40, 80, 120.
prachtvoll ausgeführt, fl. 1.50, 2.50, 3.4, 5.6.

Für Damen unentbehrlich.

Eine **Universal-Damen-2 Collette-Kassette**,
Seid., fein, polirt, 1 m Sperrn, mit Spiegel und mit dem
Inhalte von 1 Stück Toilette-Seife, 1 Flacon Parfüm,
1 Stück Handseife, 1 Stück Zahnpasta, 1 Brust-
tuch, 1 Staubtuch, 1 Flacon Kölnwasser, 1 Haar-
wasser, 1 Stück Zahnpasta, 1 Flacon Haaröl, 1 Haar-
schäum, Talchamtuch, 1 Stillschwamm, 1 Kamm nigr.,
1 Ringensdaber, 1 Nagelbürste und Putzer, 1 Heiderbürste,
1 Kropfbürste, 1 Nagelbürste, 1 Zahnbürste. Alles von
einer Qualität und kostet zusammen bloß fl. 4.80.

Seiden-Galbinden für Herren, 1 Stück schwarz
oder colorirt 25, 35, 45, 60 fr.

Modernste Seiden-Charpe à 80 fr., 1 fl. 1.50.

Zugleich mache ich die hochgeehrten Provinzbewohner auf mein Geschäft dieser Art, in dem sowohl der Kleinsten als auch der Größten billig besorgt wird. Es empfiehlt sich daher zu zahlreichen A

das erste österr. Commissions-Geschäft

(300-3)

Bazar Friedmann, Wien, Praterstraße 26.

Mlatilnice, bodi si z rokami, s konji ali z vodó, **prevejavnice** za žito, ki očistijo vsakovrstno zrnje popolnoma vse lulike; **sejavnice**, **kosilnice** za strni in travo; **malnice** za čedenje, za debelo mlenje in smečkanje, kakor tudi za trenje barv; **rezalnice** za repo in klajo; **vrobkalnice** za koruzo; **amerikanske žage** za drva, les in prekle (latve), z vlakom ali na vodo; **motike**, **grablje**, **orala**, **brane**, priprave za **dreneranje** in vsakovrstna **gospodarska orodja**.

Naročila na večje, v naših tovarnah napravljene stroje, katerih
 je vsikdar dobiti, kakor:

parovoze, paromlatilnice, paromalnice, žage, sesalke
itd. se urno zvišujejo in po naših masinstih najceneje postavljajo.

Zaloga strojev iz tovarne

(72-2) **J. S. Moliné-ja,**
v Mariboru, (graškem predmestji štev. 91).

si jemlje čast priporočati svojo

kupčijo v Ljubljani na narodnem trgu. štev. 32

poleg nunske cerkve, ter zagotavlja nizke cene in naglo izvršitev častitih naročil.

pričetih in izdelanih stikarij, na kanavas, papir, sukno i. d.
Vsake vrste volnate preje. Volne za stikanje, pletenje, kvačkanje (heklanje).
Priprave za stikanje sè svilo, šenilijo, zlatom in jagodi (perh.).

Platnenih trakov, krilnih robecev, gumb, škarij i. t. d.
Švile v kriticah in navitkih, potem niti (cvrni) kineški in mašinski, v razno-
vrstnih barvah in plemenih.

Na povojno zbiranje so **jeklene, košene in lesene budalke** in igle za šivanje, pletenje, vezanje i. t. d.

Leseni izdelki, umetno rezani ali leskani, pr. držala za obleko, ključ, ročne prti, knjige; oklepi za podobe i. t. d. (66-3)

галантеријско благо, издетије, ро најповејшег омиш, и играсе.

Tržne cene

v Ljubljani 28. marca t. l.

Pšenica 7 gl. 10 kr.; — reš 4 gl. 80 kr.; — ječmen 4 gl. 40 kr.; — oves 2 gl. 60 kr.; — ajda 4 gl. 80 kr.; — prosa 4 gl. 90 kr.; — krompir 3 gl. 30 kr.; — žol 6 gl. 60 kr.; — masla funt — gl. 55 kr.; — mast — gl. 42 kr.; — špeh frišen — gl. 38 kr.; — špeh poven — gl. 42 kr.; — jajce po 1²/₃ kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 28 kr.; — svinjsko meso, funt 36 kr.; — sosa cent 1 gl. 10 kr.; — slane cent — gl. 75 kr.; — drva trda 7 gl. 60 kr.; — mehka 5 gl. 30 kr.

Dunajska borza 28. marca.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	69 gl.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	55	"
1860 drž. posojilo	102	75	"
Akcije narodne banke	962	—	"
Kreditne akcije	202	—	"
London	111	75	"
Napol.	8	92 ¹ / ₂	"
C. k. cekini	—	—	"
Srebro	106	25	"

Grahove, fižolove in lečne klobase,

potem vsake vrste

mesene in zeleninske

konserve,

gozdna, poljska in travniška semena,

najboljši gorenjski

poljski gips,

najčistejši

sufolske svinje za pitanje,

se dobé pri

Peter Lassniku,

specerijska, materialna, barvna vinska, slatinska in delikatesna kupčija

(51—5)

v Ljubljani

pri frančiškanskem mostu.

Franc Pröckl,

kresnar in kučmar v Ljubljani.

Zaloga klobukov in raznovrstnega blaga za uniforme.

Velika zaloga kožuhastega blaga. Stara kožuhovina se modernizira. Čez zimo se kožuhovina in suknjeno blago jemlje shraniti. Vse shranjeno blago je pri neki domači zavarovalnici zavarovano. Tudi popotni kožuhi se izposojajo. Velika zbirka najmodernejših klobukov, namreč: cilindri židani in raznovrstne, najnovejše fašone. Velika zaloga raznovrstnih kap za civilne, vojake in uradnike. Čisto nova zaloga blaga za uniforme, sablje, porte-épée, kuplji, rozete, porte, trakove za rede in medalje, kakor tudi medalje. (74—2)

Učenec,

ki je izdelal z dobrim vspehom drugo realko in je hvalevrednega obnašanja

išče službe

v štacni z vatlarskim ali specerijskim blagom.

Več o tem se izve pri

Fr. Xav. Souvanu,

(76—2)

trgovcu v Ljubljani.

Cement,

najboljši in po ceni, se dobi v c. kr. glavni zalogi tabaka, stari trg št. 15, v Ljubljani. (68—3)

Lekarna Piccoli „k angelju“

v Ljubljani.

Zdravniške droge, kemični in farmacevtski proizvodi na debele in na drobno.

Naročila zunaj Ljubljane se naglo izvršujejo proti poštnemu povzetju in stroške za imbalago in ekspedicijo i. t. d. trpe gospodje komitenti.

Prodajalcem se daje navadna nagrada.

Izleček iz tamarinde, v praznoti koncentriran.

Sploh znane lastnosti našega ekstrakta nam odvzemajo trud, da bi ga obširnejše hvalili; natanjamo tedaj samo to, da se vedno jako skrbno pripravlja in da obdrži vse lastnosti tamarindnega sadu. To zdravilo izredno oživilja in je izvrstno sredstvo proti nakopičenju žolča in gnjivosti, ako se v manjših delih jemlje, ako pa se jemlje v večjih, potem pa na lahko naprej goni, pa telo zato ne boli in nema nobenih težav in neprijetnosti, zaradi česa je zdravniki pri vnetji želodca in čev rabi, kjer se je celo pri lahkih odganjalnih sredstvih bati vznemirjenja. Pri vnetji drob, pri žolčnih, žlezastih in gnjivih mrzlicah, in pri krvnih tokih pač za bolnika nij prijetnejše pijače, nego je moj izleček, in ne boljše, ako je treba utolažiti večkrat tako hudo žejo.

Tifozne mrzlice zdravi veliko zdravnikov le z ledeno vodo in tamarindo, katera zadnja je pri teh boleznih jako uspešna. Pri driski in kolerini zato zelo koristi, ker žejó gasi, in zadnji čas se je tudi proti azijski koleri koristno rabila.

Obžalovati se mora, da se tako važno in zdravilno sredstvo pri svojem razširjenem rabljenju do-

zdaj nij zaupanjem in popolno sigurnostjo dal se rabiti.

Sok tamarinde, ki se je namestu tega večidel rabil in se še rabi, se lahko spridi ter izgubi svojo moč. Prekuha zahteva veliko pripravljanja, ter ima neprijeten okus, ako se neravna z njo s potrebno previdnostjo. Še se mora omeniti, da tamarinda večkrat le malo koristi, ker je mešana z drugimi gnjusnimi, spridenimi in škodljivimi rečmi, katerih zvedeni ne izpoznajo lahko.

Moj izleček, ki je iz najboljše tamarinde pripravljen in v praznoti koncentriran, teh pomanjkljivosti nema. To je tako dobra in prijetna pijača, kakor se te sorte še nij nikdar dobilo. Moj izleček je, kakor sem uže rekel, iz najboljše tamarinde pripravljen, katero naravnost iz Egipta dobivam, in ki se ne da spačiti, je enaka navadnemu sirupu, ima lepo, temnorudečo barvo in kiselast okus, in ga otroci kakor odrasli radi uživajo, če prav za nobeno drugo zdravilo ne marajo. Da se več let nespremenjen ohraniti, pa prav nič ne izgubi dobrih lastnosti tamarindnega sadu, in se pri meni vedno prav po ceni dobiva. **Cena flaše 60 kr. a. v.**

Izleček iz Chine in Coke.

Odkar je proti koncu sedemnajstega stoletja China in malo časa potem Coka v Evropi znana postala, je njijna vrednost tako hitro rastla in si je tako ime pridobila, kakor nobeno drugo zdravilo. Ta vrednost pa se je še povišala, ko sta leta 1820 Polletier in Caventou iz omenjenih dveh predmetov izlekla chinino in l. 1859 dr. Paolo Mantegazza, profesor na kralj. padovanski univerziteti, kateri je bival več časa v Ameriki, razglasil jako učen spis, kako zdravilno moč ima Coka. Moj izleček, ki je narejen na podlagi teh dveh predmetov in iz najboljšega blaga, ki mi prihaja od vira, me deva v stan, da ponudim občinstvu in zdravniški vedi zdravilo, katero se more smatrati za eno najboljših sredstev, da se

odpravi slabost življenja, katera se kaže v razdraženosti živcev; da se odžene lenoba, ki zavira reproduktivno zmožnost; da se pospeši cirkulacija, da se olajša prebavljivost, in da se pod različnim organom in členom nova moč in novo življenje.

Tedaj je veliko in važnih sprememb v organizmu, v katerih izleček iz Chine in Coke podaje krepko pomoč; toda zares neobhodno potreben je pri slabosti želodca, ki odvisi od slabega prebavljenja, pri zdravljenju perijodične mrzlice, pri tifoidih in pri vnetji, pri posebnih nervoznih boleznih, pri izcejanju in izgubljanju sokov itd. itd. **Cena flaše 1 gl.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje,

naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno.

To zdravniško olje, najčistejša sorta, ki se dobi pri trgovcih, sorta, ki ima v sebi vse naravne obstanke, in sicer v izvorni razmeri, kakor jo zdravilna moč zahteva, se dobiva zmirom iz Bergena iz tako zanesljive roke, da se lahko garantira za njegovo nepopačenost. Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam,

protinu, pred vsem pa proti škrofeljnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam.

Edina zaloga za Kranjsko pri **Gab. Piccoli**, lekar „k angelju“, dunajska cesta, v Ljubljani. **Cena originalne flaše 80 kr. a. v.**

Zobje in zobno meso.

Snažnost ust in zob je z lepoto in zdravjem človekovim tesno zvezana.

Zobje ki se ne snažijo vsak dan, razširjajo neprijeten, večkrat zelo hud duh, se večkrat prevlečejo z nelepo, večkrat umazano rečjo, in jih počasi kostno jedenje tako napade, da prouzročujejo najhujše bolečine in se z njimi ne da zvečiti.

Kot prvi nasledki tega sta slabo prebavljenje in shušanje.

Od vsega tega obvaruje vsakdanje rabljenje

moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren.

Cena flaše ustne vode 70 kr., škatlja zobnega prahu 40 kr. a. v.

Voda lancasterske lilije.

(Lancaster's Lily-Water.)

Lilijeva voda je v elegantnem svetu tako rabljen toaletni predmet, da bi bilo vsako hvaljenje odvisno.

Le to je pri tem neobhodno potrebno, da se opozorijo nežne konsumentovke na to, da si izberejo dobro kvaliteto.

Rabljenje in izkušnja boste pokazale jasno, da je ena najboljših sort lilijeve vode brez dvoma ona; ki je znana pod imenom lancasterska lilijeva voda.

Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnjih gub, ter naredi, da vidoma zginejo.

Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in da ozdravi naglo pike, katere se naredé zaradi suše ali nečistot. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo.

Cena flaše 1 gl.

Da se zavaruje vsako ponarejevanje, prosijo se gospodje komitenti, da se pri nakupovanju obrnejo naravnost na lekarno **Piccoli „k angelju“**, v Ljubljani, dunajska cesta šte. 79. (69—3)